

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 159/19
V Luxemburgu 19. decembra 2019

Rozsudok vo veci C-263/18
Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers/Tom Kabinet
Internet BV a i.

Predaj použitých elektronických kníh na internetovej stránke predstavuje verejný prenos, ktorý podlieha súhlasu autora

V rozsudku Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers (C-263/18), vyhlásenom 19. decembra 2019, veľká komora Súdneho dvora rozhodla, že dodanie elektronickej knihy verejnosti na trvalé užívanie prostredníctvom stiahnutia spadá pod pojem „verejný prenos“ v zmysle smernice 2001/29 o autorskom práve¹.

Nederlands Uitgeversverbond (ďalej len „NUV“) a Groep Algemene Uitgevers (ďalej len „GAU“), dve združenia, ktorých cieľom je obhajovať záujmy holandských vydavateľov, podali na Rechtbank Den Haag (súd Haag, Holandsko) žalobu, ktorou sa okrem iného domáhali, aby spoločnosti Tom Kabinet bolo zakázané sprístupňovať členom „čitateľského klubu“ vytvoreného touto spoločnosťou na jej internetovej stránke elektronické knihy alebo tieto knihy rozmnožovať. Združenia NUV a GAU tvrdia, že tieto činnosti porušujú autorské práva ich členov k týmto elektronickým knihám. Tým, že spoločnosť Tom Kabinet ponúka v rámci tohto čitateľského klubu na predaj „použitú“ elektronickú knihu, dopúšťa sa nepovoleného verejného prenosu týchto kníh. Spoločnosť Tom Kabinet naopak tvrdí, že také činnosti spadajú pod právo šírenia, na ktoré sa podľa vyššie uvedenej smernice vzťahuje pravidlo vyčerpania, pokiaľ bol dotknutý predmet – v tomto prípade elektronické knihy – predaný v Únii nositeľom práva alebo s jeho súhlasom. Z tohto pravidla podľa uvedenej spoločnosti vyplýva, že združenia NUV a GAU už po predaji dotknutých elektronických kníh nemajú výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať ich šírenie verejnosti.

Súdny dvor dospel k záveru, že dodanie elektronickej knihy na trvalé užívanie prostredníctvom stiahnutia nespadá pod pojem „verejnú šírenie“ upravený v článku 4 ods. 1 smernice 2001/29, ale pod právo „verejného prenosu“ upravené v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice, pre ktoré je vyčerpanie na základe odseku 3 tohto článku vylúčené.

Na podporu tohto konštatovania Súdny dvor vyvodil najmä zo Zmluvy Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) o autorskom práve, z ktorej vychádza táto smernica, ako aj z prípravných prác k tejto smernici, že normotvorca Únie mal v úmysle vyhradiť toto pravidlo vyčerpania na šírenie hmotných predmetov, ako sú knihy na hmotnom nosiči. Uplatnenie tohto pravidla vyčerpania na elektronické knihy by naopak mohlo mať na záujmy nositeľov autorských práv dostať zodpovedajúcu odmenu omnoho významnejší vplyv ako v prípade kníh na hmotnom nosiči, keďže digitálne rozmnoženiny elektronických kníh sa používaním neopotrebojú a na prípadnom tovarovom trhu s použitými predmetmi sú dokonalou náhradou za nové rozmnoženiny.

Pokiaľ ide konkrétne o pojem „verejný prenos“, Súdny dvor uviedol, že sa musí vykladať v širokom zmysle tak, že zahŕňa každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká, a teda zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami. Tento pojem zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný prenos diela a jeho verejný prenos.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

Pokiaľ ide o prvý prvok, z dôvodovej správy k návrhu smernice 2001/29 vyplýva, že „rozhodujúcim úkonom je úkon, ktorý spočíva v sprístupnení diela verejnosti, a teda v jeho ponuke na stránke prístupnej verejnosti, a ktorý predchádza skutočnej transmisii na požiadanie“, a že „nie je dôležité, či určitá osoba toto dielo skutočne získala“. Podľa Súdneho dvora tak treba sprístupňovanie dotknutých diel každej osobe, ktorá sa zaregistruje na internetovej stránke čitateľského klubu, považovať za „prenos“ diela, pričom nie je nutné, aby dotknutá osoba túto možnosť využila a skutočne elektronickú knihu z tejto internetovej stránky získala.

Pokiaľ ide o druhý prvok, treba zohľadniť nielen počet osôb, ktoré môžu mať prístup k tomu istému dielu paralelne, ale takisto koľko z týchto osôb má prístup k tomuto dielu postupne. Podľa Súdneho dvora je v prejednávanej veci počet osôb, ktoré môžu mať paralelne alebo postupne prístup k rovnakému dielu prostredníctvom platformy čitateľského klubu, značný. S výhradou overenia vnútroštátnym súdom, ktorý zohľadní všetky relevantné skutočnosti, treba tak dotknuté dielo považovať za dielo, ktoré bolo predmetom verejného prenosu.

Súdny dvor okrem toho rozhodol, že na to, aby bolo možné prenos kvalifikovať ako verejný prenos, musí sa prenos chráneného diela uskutočniť podľa špecifickej technológie, odlišnej od technológií, ktoré sa doteraz používali, alebo v prípade, že taká technológia neexistuje, musí byť sprístupnené novej verejnosti, t. j. verejnosti, ktorú nositelia autorského práva pri udelení súhlasu na pôvodný verejný prenos svojho diela ešte nezohľadnili. Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci je spolu so sprístupnením elektronickej knihy vo všeobecnosti poskytnutá užívateľská licencia, ktorá užívateľa, ktorý si dotknutú elektronickú knihu stiahol, oprávňuje prečítať ju na svojom vlastnom zariadení, treba konštatovať, že taký prenos, aký vykonáva spoločnosť Tom Kabinet, sa uskutočňuje vo vzťahu k verejnosti, ktorú nositelia autorského práva ešte nezohľadnili, a teda vo vzťahu k novej verejnosti.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106